

Пилипенко О.Ю.

*здобувач кафедри адміністративного,
кримінального права і процесу*

Закладу вищої освіти «Міжнародний університет бізнесу і права»

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ НОТАРІАТУ: ПОНЯТТЯ ТА СКЛАДОВІ

Нотаріат в Україні розглядається як це система органів і посадових осіб, на які покладено обов'язок посвідчувати права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняти інші нотаріальні дії, передбачені Законом України «Про нотаріат», з метою надання їм юридичної вірогідності.

Окрім цього, нотаріат в Україні можна охарактеризувати через призму наступних детермінант, до яких віднесено: а) покладення вчинення нотаріальних дій на нотаріусів, які працюють в державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси) або займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси); б) можливості покладення законом на нотаріусів, які працюють у державних нотаріальних конторах або займаються приватною нотаріальною діяльністю вчинення інших дій, відмінних від нотаріальних, з метою надання їм юридичної вірогідності; в) можливості проведення нотаріусами медіації у порядку, визначеному законом, за умови проходження ними базової підготовки медіатора [1].

Нотаріат у правовій системі України відіграє значну роль як орган безспірної цивільної юрисдикції та превентивного правосуддя [2, с. 47].

Що стосується нормативного визначення «державна політика в сфері нотаріату» то його в нормативно-правових актах не закріплено. Водночас згідно Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 р. № 228 до завдань Міністерства юстиції України віднесено: 1) забезпечення формування та реалізацію державної політики у сфері державної реєстрації (зокрема, актів цивільного стану; речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень; обтяжень рухомого майна; юридичних осіб; громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи; фізичних осіб – підприємців), а також реєстрації (зокрема, статуту територіальної громади м. Києва; статутів Національної академії наук та національних галузевих академій наук організація роботи нотаріату; 2) організація роботи нотаріату [3].

Політика в традиційному розумінні інтерпретується як середовище взаємодії між різними соціальними групами, партіями, націями, народами, державами, владою і населенням, а також громадянами та їх об'єднаннями. Під державною політикою слід розуміти сукупність ціннісних цілей, державно-управлінських заходів, рішень і дій, порядок реалізації державно-політичних рішень (поставлених державною владою цілей) і системи державного управління розвитком країни.

Державна політика змінюється у результаті розрізних чинників усвідомлених вимог і можливостей, які можуть бути чинником зміни технологій, ринкових структур або інших об'єктивних умов, зрушень у системі цінностей або їх сприйнятті, а також відносного впливу різних груп інтересів. Способи перетворення всіх цих чинників у нові напрями політики зумовлені певними інститутами та процедурами формування і зміни власне політики [4, с. 11].

Сучасне розуміння державної політики незалежно від її спрямування пов'язано з визначенням того як держава через уповноважених суб'єктів та наявний інструментарій діє, щоб вирішити суспільні питання.

В статті 2¹ Закону України «Про нотаріат» зазначено, що державне регулювання нотаріальної діяльності полягає у встановленні умов допуску громадян до здійснення нотаріальної діяльності, порядку зупинення і припинення приватної нотаріальної діяльності, анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю; здійсненні контролю за організацією нотаріату, проведенням перевірок організації нотаріальної діяльності нотаріусів, дотримання ними порядку вчинення нотаріальних дій та виконання правил нотаріального діловодства [1]. Отже, нормативно визначено лише фактичну предметну сферу державної політики, що стосується нотаріальної діяльності.

З огляду на вищевикладене, вважаємо за можливе визначити поняття «державна політика в сфері нотаріату» як сукупність ціннісних цілей, державно-управлінських заходів, рішень і дій, порядок їх реалізації, що стосується суспільних відносин в сфері нотаріальної діяльності та умов її здійснення. Водночас, до складових державної політики в сфері нотаріату віднесемо: 1) формування передумов для здійснення нотаріальної діяльності; 2) забезпечення належного здійснення нотаріальної діяльності; 3) супровідне матеріально-технічне забезпечення нотаріальної діяльності.

Висновки. На нормативному рівні прямо не вказано на формування та реалізацію політики в сфері нотаріату, що в свою чергу зумовлює необхідність реформатування відносин щодо державної політики в сфері нотаріату та перенесення їх у правову площину.

Державну політику в сфері нотаріату визначено як сукупність ціннісних цілей, державно-управлінських заходів, рішень і дій, порядок

їх реалізації, що стосується суспільних відносин в сфері нотаріальної діяльності та умов її здійснення. Запропоновано до складових державної політики в сфері нотаріату віднесення: формування передумов для здійснення нотаріальної діяльності; забезпечення належного здійснення нотаріальної діяльності; супровідне матеріально-технічне забезпечення нотаріальної діяльності.

Література

1. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 р. № 3425. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3425-12#Text>.

2. Нелін О. Реалії сучасного нотаріату на шляху до сталого функціонування окремого інституту захисту прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Юридична Україна. 2016. № 7-8. С. 47. URL: file:///C:/Download/urykr_2016_7-8_9.pdf.

3. Про затвердження положення про Міністерство юстиції України: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 р. № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text>.

4. Державна політика : підручник / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; ред. кол. : Ю.В. Ковбасюк (голова), К.О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. К. : НАДУ, 2014. 448 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-73>

Москаль Д.Д.

*здобувач кафедри адміністративного, кримінального права і процесу
Міжнародний університет бізнесу і права*

РЕФОРМА РОЗПОДІЛУ ПОВНОВАЖЕНЬ МІЖ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Врегулювання проблем необхідності фінансової децентралізації є можливим через: створення дієвих матеріально-організаційних умов для функціонування органів МС задля ефективного здійснення ними власних і делегованих повноважень; співмірність та субсидіарність розподілу делегованих повноважень між органами МС та органами державної виконавчої влади; запровадження дієвої системи державного контролю за діяльністю органів МС та МДА і територіальних управлінь